

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Press och information

PRESSMEDDELANDE nr 68/05

den 12 juli 2005

Domstolens dom i mål C-304/02

Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

**FÖR FÖRSTA GÅNGEN FÖRELÄGGER DOMSTOLEN EN MEDLEMSSTAT ATT
BETALA BÅDE ETT LÖPANDE VITE OCH ETT ENGÅNGSBELOPP PÅ GRUND
AV MEDLEMSSTATENS ALLVARLIGA OCH IHÅLLANDE ÅSIDOSÄTTANDE
AV GEMENSKAPSRÄTTEN**

Frankrike föreläggs att betala ett engångsbelopp på 20 000 000 euro för att ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten på fiskeområdet och ett löpande vite på 57 761 250 euro för varje ytterligare halvårsperiod efter vars utgång Frankrike inte har uppfyllt dessa skyldigheter

På yrkande av kommissionen fastställde Europeiska gemenskapernas domstol år 1991 att Frankrike under åren 1984–1987 hade åsidosatt gemenskapsrätten genom att inte utföra kontroller för att säkerställa efterlevnaden av gemenskapens åtgärder för bevarande av fiskeresurserna¹. På grundval av de inspektioner som utfördes i vissa franska hamnar under de följande elva åren anser kommissionen att Frankrike fortfarande inte helt har uppfyllt sina skyldigheter, genom att overse med försäljningen av alltför liten fisk och genom att vidhålla en tillåtande attityd vid beivrandet av överträdelser. Av dessa skäl har kommissionen yrkat att domstolen skall fastställa att Frankrike har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att följa domen från år 1991 och förelägga Frankrike att betala ett löpande vite på 316 500 euro för varje dags försening av genomförandet av nämnda dom.

Frankrike har fortfarande underlåtit att uppfylla sina skyldigheter

Domstolen fastställer att referenstidpunkten för att bedöma fördragsbrottet är augusti 2000, när den frist som fastställdes i kommissionens kompletterande motiverade yttrande löpte ut. För att pröva kommissionens yrkande om löpande vite skall det även fastställas huruvida fördragsbrottet har pågått fram till domstolens prövning av de faktiska omständigheterna.

¹ Dom av den 11 juni 1991 i mål C-64/88, kommissionen mot Frankrike (REG 1991, s. I-2727).

Det förhållandet att det, vid utgången av den frist som angavs i det kompletterande motiverade yttrandet, fortfarande förekom som praxis att **alltför liten fisk bjöds ut till försäljning** och att **det inte skett något effektivt ingripande** från de franska myndigheternas sida kan allvarligt äventyra gemenskapens mål att bevara och förvalta fiskeresurserna. De likartade och upprepade förhållandena är en följd av **strukturella brister** i de åtgärder som vidtagits av de franska myndigheterna, vilka underlåtit att **utföra sådana effektiva, proportionerliga och avskräckande kontroller som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna**. I augusti 2000 hade Frankrike således inte vidtagit alla åtgärder som krävdes för att följa domen från år 1991. Vid den tidpunkt då domstolen undersökte de faktiska omständigheterna framgick det av tillgängliga uppgifter att betydande brister fortfarande förelåg.

Skyldigheten att se till att överträdelser av gemenskapsbestämmelserna medför sanktioner som är effektiva, proportionerliga och avskräckande är av väsentlig betydelse på fiskeområdet. Vid utgången av den fastställda fristen kunde det konstateras att de franska myndigheterna fortfarande inte påtalade överträdelser som de borde ha fastställt och att de inte upprättade rapporter om överträdelserna. De har således underlåtit att uppfylla den skyldighet att beivra överträdelser som föreskrivs i gemenskapsbestämmelserna. Vid den tidpunkt då domstolen undersökte de faktiska omständigheterna framgick det att alla konstaterade överträdelser inte medförde rättsliga åtgärder och att de överträdelser som medförde rättsliga åtgärder inte i samtliga fall ledde till avskräckande sanktioner.

Kumulation av ekonomiska sanktioner

Både det löpandet vitet och engångsbeloppet, vilka föreskrivs i fördraget, har till syfte att förmå en fördragsbrytande medlemsstat att följa en dom om fördragsbrott och säkerställa en effektiv tillämpning av gemenskapsrätten. Ett vitesföreläggande gör det möjligt att förmå en medlemsstat att snarast upphöra med ett fördragsbrott som annars skulle tendera att bestå. Ett föreläggande att betala ett engångsbelopp baserar sig snarare på bedömningen av de konsekvenser medlemsstatens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter har för privata och offentliga intressen, särskilt när fördragsbrottet har pågått under en lång tid efter avkunnandet av den dom i vilken fördragsbrottet ursprungligen fastställdes. Domstolen anser att **det således är möjligt att samtidigt tillämpa de två typerna av sanktioner, särskilt när fördragsbrottet både har pågått under en lång tid och tenderar att bestå**.

Användningen av konjunktionen ”eller” i den aktuella fördragsbestämmelsen² för att sammanbinda de två typer av sanktioner som föreskrivs skall anses ha en kumulativ betydelse, med hänsyn till det sammanhang i vilket konjunktionen används och med hänsyn till det syfte som eftersträvas genom fördraget. Det förhållandet att det inte skett någon sådan kumulation av åtgärder i tidigare mål utgör inte hinder för att en sådan kumulation sker i ett senare mål, när det framstår som lämpligt med hänsyn till det fastställda fördragsbrottets art och allvar samt med hänsyn till att fördragsbrottet består.

Kommissionen har inte föreslagit ett engångsbelopp

När det gäller argumentet att kommissionen inte har föreslagit att ett engångsbelopp skall utdömas, konstaterar domstolen att det ankommer på domstolen att, inom ramen för den dömande verksamheten, bedöma i vilken utsträckning de förhållanden som råder i medlemsstaten är förenliga med den första domen, huruvida ett allvarligt fördragsbrott

² Artikel 228.2 EG.

fortfarande föreligger och **huruvida det är lämpligt att vidta en ekonomisk sanktion samt vilken sanktion som är mest ändamålsenlig med hänsyn till omständigheterna**. Denna bedömning omfattas inte av det politiska området.

De ekonomiska sanktioner som är lämpliga i förevarande mål

Med hänsyn till överträdelsens varaktighet och svårighetsgrad samt Frankrikes betalningsförmåga förpliktar domstolen Frankrike att betala **ett löpande vite på 57 761 250 euro** för varje sexmånadersperiod, räknat från idag, efter vars utgång domen från år 1991 ännu inte har följts till fullo. Detta belopp motsvarar det vitesbelopp som kommissionen har föreslagit, beräknat på halvårsbasis.

Domstolen anser dessutom att det är nödvändigt att förelägga Frankrike att betala ett **engångsbelopp på 20 000 000 euro** med hänsyn till att fördragsbrottet har fortsatt att bestå sedan avkunnandet av den dom i vilken fördragsbrottet ursprungligen fastställdes och med hänsyn till de offentliga och privata intressen som är i fråga.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Meddelandet finns tillgängligt på samtliga officiella språk.

Domen i fulltext finns tillgänglig på domstolens webbplats

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=sv>

i regel från kl. 12.00 (CET) på dagen för avkunnandet.

För ytterligare upplysningar, var vänlig kontakta Gitte Stadler

Tel: (00352) 4303 3127, fax: (00352) 4303 3656

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på EbS (Europe by Satellite), en tjänst som tillhandahålls av Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för press och kommunikation,

L-2920 Luxemburg, tel: (00352) 4301 35177, fax: (00352) 4301 35249

eller B-1049 Bryssel, tel: (0032) 2 2964106, fax: (0032) 2 2965956